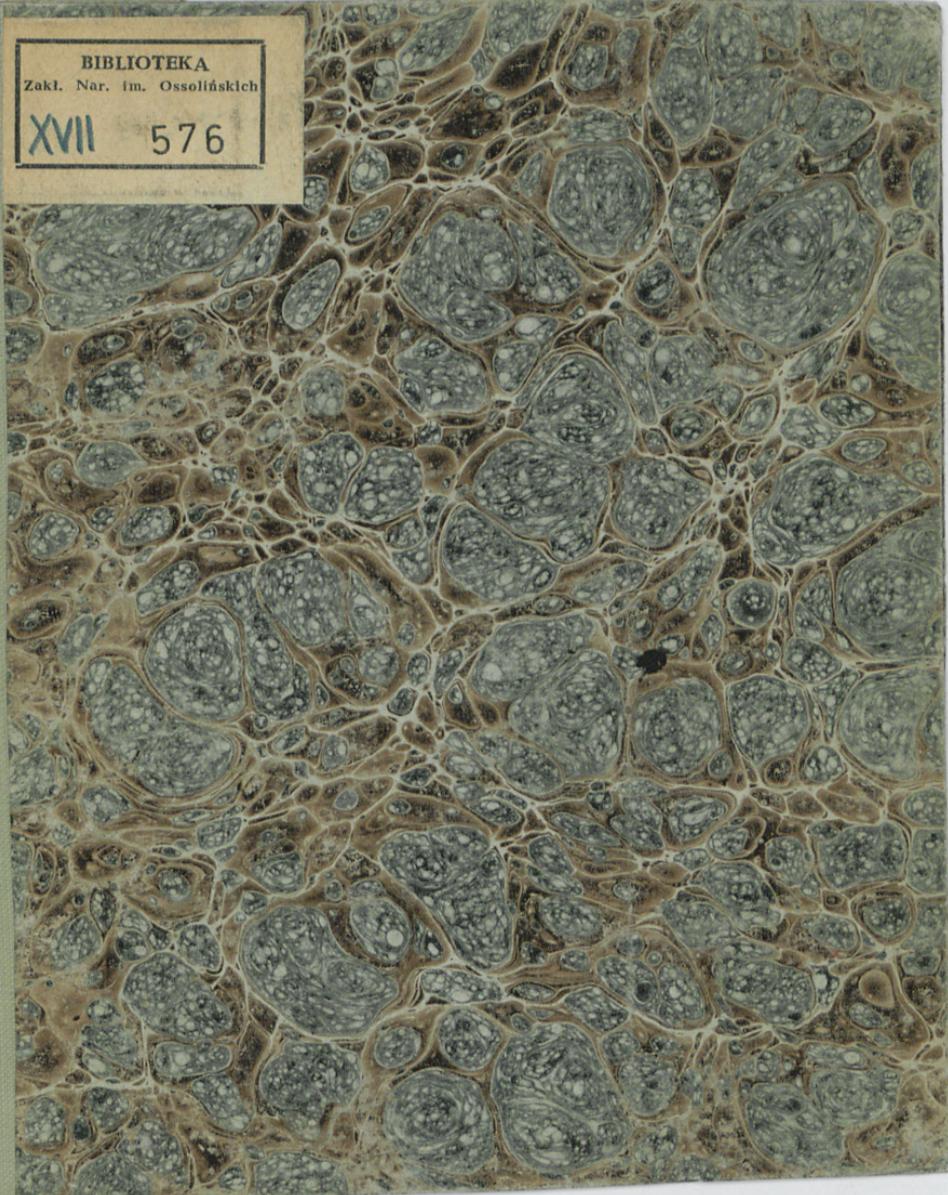

BIBLIOTEKA

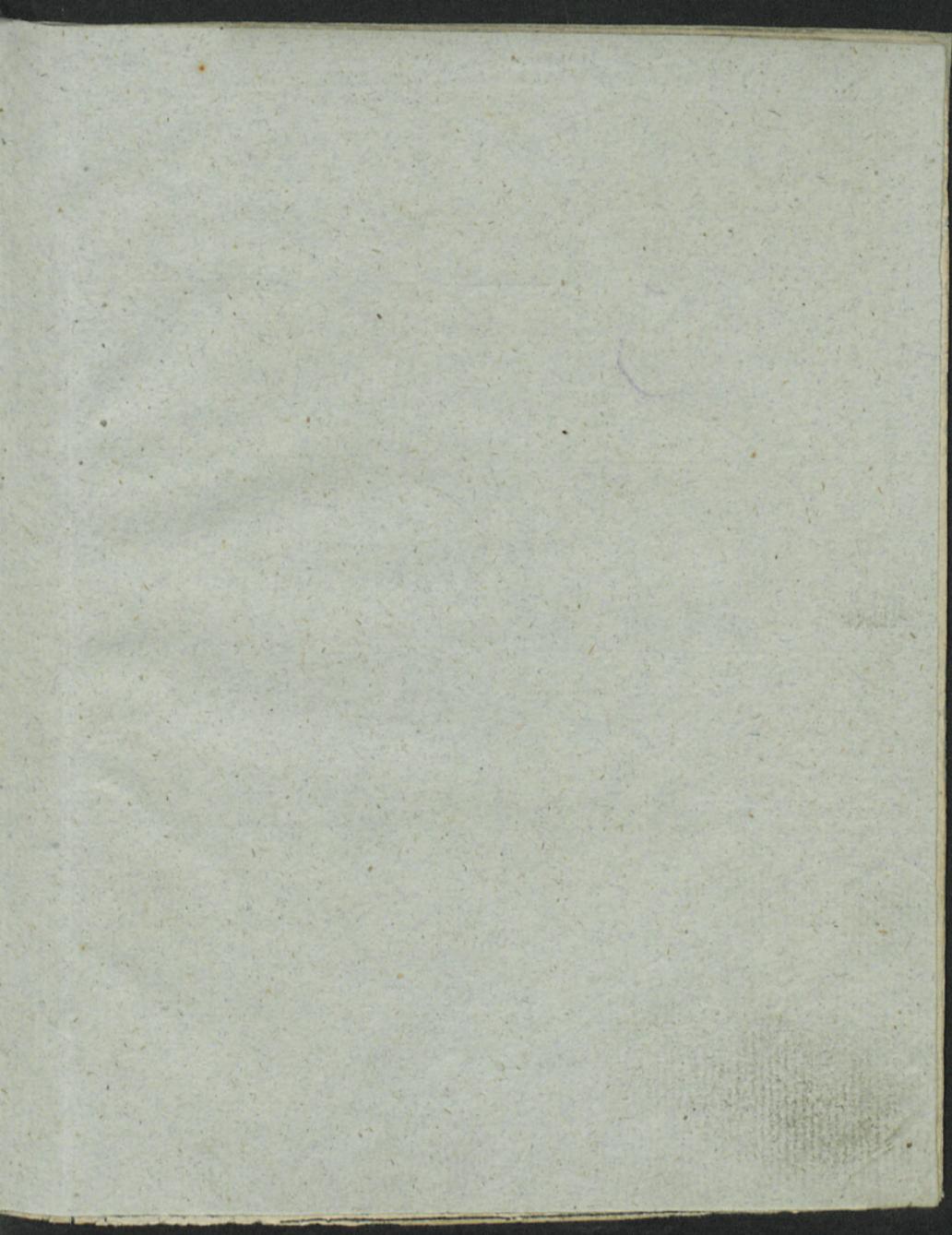
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

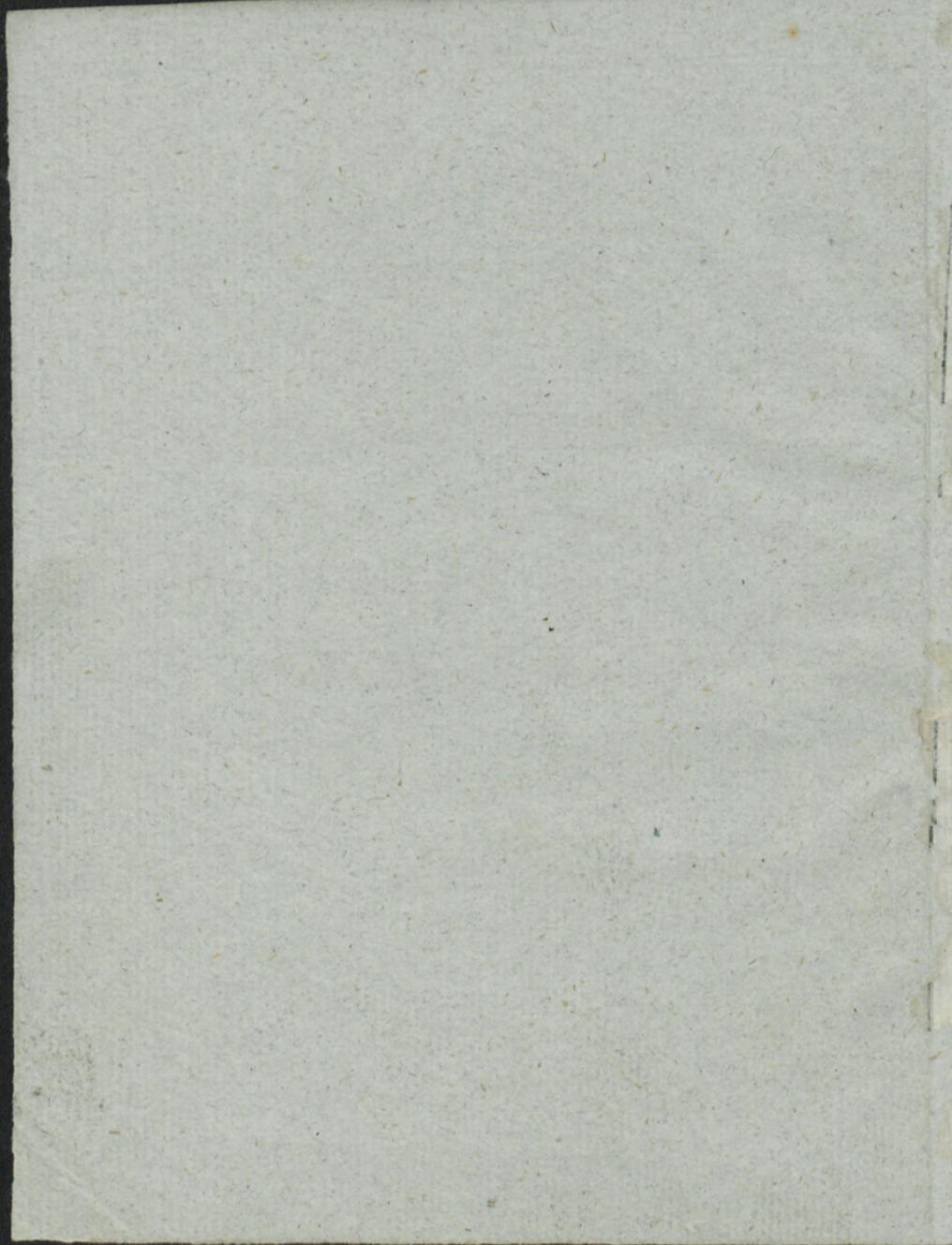
XVII

576

Ind.

L V T N I A N A W E S E L E

Naiásnieyßego y Niezwyciężonego Monárchy
Z Y G M V N T A I I I . P O L S K I E G O
*y S wedckiego Krolá. Wielkiego Litewskiego Książeciá,
Ruskiego, Pruskiego, Mázowieckiego, Zmudzkie-
go, Inflantskiego, &c. &c.*

9.064

Przedmowa

Do Jego Mości mego M. Pána P.

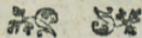
STANISŁAWA MOR-
SKIEGO ZMORSKA &c.

W Zor tu Polski y kráiny ná kštalt Lutnie stroyny
W podobieństwie przywodząc, gdy czas swoy bieg boyny
W weselu śle Polakom ná Krolewskie gody,
Wielkich y málych čiagnac do miley pogody.
W przodcny Morski przed tobá zniásie popisúie,
Iesliś iuż włásność Polskiey z Lutniá wpatruie.
Iák iá Topor twých Przodkow, twoy Dom stárodaw
Chcial wciósac, y w woynie, y w ródzie swey spráwny,
Iák iá y z bráciá droga, z synmi Koronnymi
Ná Seymách, ná Seymikách, słowy porádnymi,
Poselstwem zásluzonym pozornie sam stroiś,
Y w iey stopniu iuż wysšym godniey co dzień stoiś.
Niech že iuż tá w twey łásce nowe poda noty
Miedzy geste zastepy, y zolnierskie roty,
Nieodrutna wiem stánie z kunsty weselnymi,
Przed Iowišem Słowieńskim z stronámi słodkimi.
Iesliś sie tám nie wciśne : ták mnie dosyc ná tym,
W w podobáney twoiey łásce bydz bogátym.
A gdy w te zamysł skládnie z twym zdániem moy zgodzi
Mniemam Lutniá wesele ták iuż wlagodzi.

Ian Iurkowski.

❁ ❁ ❁

L V T N I A
OYCZYZNY POLSKIEY.

Nowstań polska ERATO zrownay sobie
strony (biony
Z Lutnia swego Phebusa. Dżis twoy wlu-
Dzień wesela / dzień pieśni / dzień szesnych
radości /

Przydź na gody do swego Pana w poczciwości /
Ztoba wszyscy poddani dar powinney chęci /
A Synowie Koronni godna cześć pamięci
Niech oddadza ochotni w dowcipnym bogactwie /
Kozmnażając uż zewszad iedność w zgodny bractwie /
Wywodząc kunszty swoje rozlicznym pozorem /
A Korami swietnymi / y ozdobnym Dworem.
Jak pszoły namilszego wodzą wiec prowadza
Wzgotowana loznice / a z nim sobie radza
Nic podleysego nad śmierć odnosić boiowne /
Tak cności polskiej w tey części niech nie beda rowne
Chwały vprzedzające dobr niezmiernych roie /
Tryumfy z nieprzyjaciol / y złote pokocie.
Wdechaycieś na chwila uż zimne Tryony / (strony.
Sluchac̄ chca zgodnych glosow swiata w wszystkie
W wafey Lutni uż klada dzirne swe radości / -
To wspanie potwory poganskiy frogosci.
Umiey znać swa cześć Lechu / szesćcie trzymay rane /
Dstroy sie / zgodz sie ztoba obacz dobra miáne /

Lucina

Otoś Lucinie podobny / y twe śliczne kráie /
Zta w pozorze / w składności / dánkci tuż świat daie :
Przed tym nie tak zupełna / nie tak doskonała /
Jednak w wdzięczność cudowna / y w glos okazała /
Prześlá stuka przedsiwona zamysł Arjonow /
Y powab Orpheusow / y czyn Amphionow /
Ktora niegdy ślagali / rzeki / morskie wáły /
Zwierz / y stráśne Cerbery / á las / gory / skály /
Wabili w zacne miásta / gdzie ludzi zdzieżáte
Zgromádzáli w iedności przez małżeństwo state.
Twojá Lucina w czas pierwszy zgodnie stroyna Lechu /
Przywodziła Cerbery Pogańskie do śmiechu /
W Dunáskim morzu Chimery / Centaury Fráncuskie
Strociła z wiela potwór. Stárta Lery Pruskie.
Niemieckie Lwy / Węgierkie zbiła Cholophagi /
Od Euxinu Kosnego strách Tatarskiej flagi
Tysiac kroć wkracała. Zá ta z Mázos skály
Przyšły y Ruskie rzeki / y Pomorskie wáły.
Tá zwierz z pustyni Litewskich wdzięcznością zwabiła /
Y w ludzi niezwalzone Onia zmieniła.
Zá ta polá Podolskie y Sirkánskie lásy
Chodžily / z ta gory Turkie biegly w piękne czasy.
Tá w rodzie Bissarmánskim duma swa zgásiła
Sprosiła miłość od twej czci / gdyś Dyezyno miła
Już / inż / w frogim Tyraństwie miała bydz zelżona /
Zta twa cnota niekńiona trwa nienaruszona.
Zelżyłás gwałtowniki. Z Máléwaykiem zginat
Bázygerey / Micháil / Kársel sie ochynał.
Tá dziś wodzi Wotosa / trzymála Múltany /
Tá w cud Boży ná cudze Páństwą rosadza Pány.
To tedy gdy spráwiła / Tworcá ia Przedwieczny
Ozdabia rozszerzona w rozmiar dostáteczny /

Odczyn Polskien.

Od Tarr iey Południowych po morze pólnocne /
Boki pięknie wrobił w trwałość dźwignie mocne /
Kray ostatni prowadzac od morzjá Wschodniego
Aż do głowy tu Odrze miáská Koronnego.
Z iey kráymí wšyſtek okrag / y iey wierzchnia poſtáć
Dźwigny dziełem ozdobił. Ktoż w tym może ſproſtáć
Wielki Polak Dyáment wiaſnie nieſtruſzony /
Máły iáć Szmaragd iáſnie cnota wſtocy.
Mázur iáć Koſć Słoniowa móca wgládzony /
Prusak záś kleynot drogi y nieprzeptácony.
Ruſin rowny Rubinom / y teź Cypryſowi /
Litwin Perłom Koſcedownym / y teź Żebánowi.
Podolánin Scál drozſza náđ wſelkie Kámienie /
Ten Tárárſkie żelázo trawi w dźwignie mienie.
Z tey drogiey máterey tá Lutnia zrobiona /
Arwia meźnych iáć Kárukiem ze wſáđ oklióna.
Mars bitny / Muzy madre w przewáźney wolnoſci /
Jáſnie iá pokóſciły / z káđ w dźwigney w dźwiecznoſci
Brzmi táł luboprzyiemnie głoſno y tubálnie /
Ze ſwiát rowney nie máiac / głoſi ſie z nia chwálnie.
Deká tey ſliczney Lutnie wſyſtká z Bozkiej chwaty /
Szyjá z zgyody / z iednoſci / y z ſity ieſt ſmiátey /
Jey kolo záś wyraża w ſródku ſtuczny kroiem /
Jáć Fortuna obráca woyna y pokóiem.
Kolo bitnych Rycerzow / Madrey Kády kolo
Philoſowſkiej / tey ná ſwiát dźwieſk puſza weſolo.
Buncy ſá ná iey ſyiey / wrzedy godnoſci /
Koznych Stanow á ſkádnych zacne powinnoſci :
Kólki rzádem toczone / Státutá y Práwá /
Grod / Kóki / Seym / Trybunat / Sad y ſluſna ſpráwá.
Trzymáia ſroy wſyſtkich ſtron Zápiſy / Pieczęci /
Przywileie / y ſpolne ſwey Odczyny checi.

Lutnia

Obsraia zły Heretyk z froga wśedy szkoda /
Tucze Lutnie á z gubnie zbytek y z niezgoda,
Proſtki ſa Bertá / Jábtko / Miecz / Laſki / Koroná /
W tych ſie wiąże y wspiera Polſka każda ſtroná.
To Lutnia / lecz tá bez ſtron zgodnie wſtroionych /
Pudlem właſnie y gniazdem myſzy ieſt poziomych.
Jey ſtrony ſa / Krol / Kaplan / Dytarz / Koſciot / Wiará.
Te pieć czynia quinterne. A Lutenna miará
Bedzie práwie z poſpolſtwem : to ácz ſtroná gruba /
Jedná z wdzieczney ſkładnoſci / Każdey ſtronie luba /
Gdy do tego náwiąza zacne dwa Bárdony /
Coby brzmiáły oktawa każdemu z ſwey ſtrony ;
Pierwſza cności Nagrodá niech brzmi dobrym z chwata /
Echo znaczne rozwodząc w ich częſć okazała.
Drugi zaś Bárdon Kárnoſć / podobny cieciwie
Miaſzy / á rzadko hużac w dumy zálobliwie /
Gdy go w ſad ſpráwiedliwy plekera vderzáia /
Niech głowy hárdodurne z rámion zlych spadaia.
Wſtańże Polſka ERATO w iáſnoſłotym włoſie /
Już twe ſtrony roſkoſne w jednoſtáynym głoſie
Wáſtroj z Hárfa Pſálmistów / y głoſow niebieſkich /
Wedle Bożkiey muzyki / y Luteń Anyelſkich.
Niech w quincie trzech ſtron rożnych / á ſtroiu rownego /
Głos Krolewſki / głoſ Szláchty / głoſ Senatu cnego /
W dobrách ſpolnych ſwe ſtuki iáſnie wypráwunie ;
Boć inſze ſtrony plone gdy quinta hárſwie. (nych /
Niech w quáracie głoſ Káplanow / Swieckich y Sákon /
Raz diſtántem / raz áltem / w pożytkách Koronnych /
Wynoſi ſwa madroſcia : Niech Akadémia
Reſoluta mordentem w rozumie wywia.
Niech w tercyej ſwoy tenor Wiará Rzymſka trzyma /
Czeſto áltem wynoſac : Œta ſie niech nie wzdyma

Goczynu Bolosley.

Wileza strona Odszepieństwo / Heretyckich śmieci /
Bo ta strony polazi / y Lutnia ofspeci /
Niech w sekundzie brzmi Otarz / tenorem y Basem
W ofierze / w chwale Bozey / nieprzerwanym czasem.
Niech w primie Kosciol Panski / powsechney wieczności
W Troycy Boga opiewa / w zgodzie y w iedności.
Jatym gryfy wyborne niech z Tabulatory
Samy iedney madrości / przeyma w wszystkie chory.
Pieknny gryf / niech go polska trzymać dzis inż wie /
Kzad w swoich wszystkich rzeczach sporzadzac w ro /
Pieknny gryf / gdy swo piedzta stan sie kazdy mierzy / (zumie.
Gdy nad trzós wiecey z sata / geba sie nie ferzy. (nie /
Slizny gryf / gdy dzis Szafarz w Polsce zmartwych wsta /
Co sie srzodkiem miarknie / dobr swych nie lzac tanie.
Zacny gryf / gdy sporny Lech zmedrzeie przed skoda /
Wiecey swoy kray niz cudzy wazac z spolna zgoda.
Koskofny gryf / gdy cnota dzial w osobach czyni /
Gdy madrość czcia przechodzi / z łobc skarby w strzyni.
Slodki gryf / gdy ozyie prawdzię izeyt suchy
A wstyd ozy w zad weźmie dla dobrej otuchy.
Wdzieczny gryf / gdy wezeni rzadzac w sedy radza /
A Zolnierze w pokoiu woynie pokoy dadza.
Przednia w tym gdy takt rowno glowá iedná dawa /
A wszystkie melodia w iey zdaníu przestawa.
Gdy Ksieza z Pány rada stroiu poprawiaia /
A bez wici w Senacie puzdro z zgody máia.
Tymi tedy przymioty Lutni ozdobia /
Powiedz sklad dzis wesele ma Polska Koroná /
Day sie do wdzieczney reki twey Oyczyznie mily /
Niech inż spiewa iak zwykla / co vsy lubily
Czesto iakby zwatpioney Rzeczypospolitey /
Bo dzis kwitnie z Tryumfow / w radości obfitey.

Lutnia

Przyspiewuyże twey Lutni Wyuczyno już głośniey /
Pieśń wiadoma / pieśń wdzięczna / słuchac będa zno,
Opiewaiac w ieden ton poddani zgodliwie / (śniey
Jdac z toba na Gody do Pána chetliwie.
Już symphonat wesoly niesłychane lata
Towym endem roz wodza / a ten kráie świata
Biorac w vsy / woznawiała vsly rożánymi
Echo wiecznie trwáiace z stronami Polskiem,
Oto / mowia / Bog wsádzit ná Polska Stolicę
Krolá ieden ogrodiac náswietsey winnice /
Strażniká y obrońca wśech Państw Chrześciańskich /
Tarcza y mur niezłomny od Bestiy Pogáńskich.
Wczynit go następcá przedniem Przodków zacnych /
Dał wladza w tego ramię żeby moc opacznych
Szepow zniey wykorzenit sprośnego Służniestwá /
Żeby wieprze wygládził stráśnego Kácerstwá.
By świece nabożeństwo czoto swe odkryto /
A zamysly požadne Polakom mnożyto.
Ktorzy stali już w zgubney forcie ná czas wieczny
W niezgodzie / w odszepieństwie / a dziś wielk Bęspie.
Máia spólnie z plemieniem Jágielká nowego (czny
Składne cnoty roz wodzac wedle wzoru tego.
Jda torem przykładnym w wierze Chrystusowey /
A z tad sie z nim weseli Polska w śacie nowej.
Strách powiedziec iak Lechá ná Pańskiey winnicy
Susyli Odszepieńcy / piekli Heretycy t
On te iak miarz vlekczyl y zgasil káskáwie /
W tey nigdy żaden w Polsce nieomiał isdz sprawie.
On te Lutnie nástroit wedle Bożkiey miary /
Żkad mu chwoalá byzmi iak dzwon w piesniách iedney
Żá ta Bog z gode mnoży / a nieprzytáciele (wiary t
Wszystkie pod tego nogi ná czesć swodie ściele.

Oczywiny Polskien.

Dat mu szesście do ręki Krolem go szesliwym
W dzieiach/w sprawách cudownych ziawia głosem
Dat mu Senat rozsądny / tego dzielna Rada. (zywym/
Wladza Polska narodom w wszystkich opowiada.
Dat hetmany ktorych wieść stęga flawa droga / (ga.
Bratu światá / strách mnozac przeciwnikom z trwoś
Dat mu piorun woienny / Solnierze meźnieysze / (pnieysze/
Dat dzis muńszent spraw wśelkich Medrece rostro/
Znim Szlachćie kwitnie zacniey w Koronney wolności/
Znim sie iásniey gmin odział w płasę cney pobożności.
Znim sprawiedliwość ten kray obłapia z miłości /
Znim Kościół ozdobnieyszy / znim dzis mnieysze zło/
Możesz kto sercem obiać radość y wesele / (ści.
Ktorego Bog przysparza co dzień Polsce wiele!
Już Austria ná Polskę okrutnie zgniewána /
Znim w przyiaźni braterskiej gruntownie ziednána /
Już stráśny Bazygercy pod dźwina Tecura
Co chciał Bózka winnice rwać Tatarska chmura /
Garścią ludzi cudownie z granic wyrzucony /
A co chciał pokoy Polski / to dáć przymusony.
Zá czym gdy sie seroko Páństwo rościągáło /
A moc w wielu ięzykach ludzi rozrozniáło /
Zgadzał ie / y dzis zgadza Bózki pomázaniec
Wiára iedna / by zá tym krotky był Pohániec.
A nieprzyiaciel cnoty / wiary y dobroci /
Gdy widział ze on w Polsce iego Páństwo krotci /
Wzbudził náń srogie sinołki Bácserskiego śledu /
By piękna Lutnie Polska strusyli do szednu ;
Pierwszego śle iák zdrayce przez domowe ślákł
Tálewáyká Ruski fals / srogiego z Kozaki.
Drugiego záś iák zboyce wwođzi Koronnego
Micháitá / Grecka złość / w wielkości hárdego /

Luina

Ci iak srozey Laska czesc strachu nakarmili /
Tak sie sprosnicy ob swego iadu podawili.
Trzeciego iako posar sle wiarolomnego
Karolusa z Szwedami / z tym Heretyckiego
Bledu chcac powetowac / sil mu swych dodate /
Pusza sroga furya na Inflantkie kraie /
Lecz zwyciestwo tilka kroc dat Bog sprawiedliwy /
A dzis woyska pobite / a sam zalosciwy
Wznawial z rana obiady mieszkanciom podziemnym /
Wyjrzy sie da Bog w krotce tam w ich kraju ciemny.
Komuz serce nie kwitnie? Kto dzis w smutku chodzi?
Nieslychanych dobrz mnostwo dzis wiek Polsce rodzi
Wielki powab radości / przyeznye wesela
Rozmazaiaoc cudownie na nieprzyiaciela /
Już icy sluzy Wotofyn / sluzily Multany /
Już Inflanty skrocone z morstkimi batchany /
Już sie dziwnie wosytek swiat z nowin tych zdumiewa.
Ze Moskwiin Polakom braterstwo opiewa /
Wsadzony na swe Carstwo ich dzielnoscia sprawni /
Ta inż sobie Poganie groza wieścia slawna.
Już gasna stare dzieie / y dawne Kroniki /
Dzis sie czas przyobloczy w dziwnieysze praktyki.
Już zgodá ze wsiad Polsticy Rzeczypospolity
Sadzi z spolney miłosci mieszkusone nicy.
Niepodobne braterstwo / iesliż niepodobne
Lecha z Czechem swiat zowie / dzis lata nadobne
Mnoza z Panem szesliwym w cicholone czasy;
Za czym Turczyn zarwoiem peronie niech nie strasy /
Na tego zgody trzeba / a ta z zwiastku rosnie (snie
Monarchow Chrescianskich; z ktorym inż dzis glo /
Niech sie polska w weselu Pana swego chlubi /
W Bozkim zdaniu Krolowa niech zacnie vlubi /

Guczynw Polskiej.

Ktorey w drodze rzed Bogin rozlicznych záchodzi /
Jak wiec zorzá przed słońcem twarz swoje tágodzi.
Fortuná z swoim pogzem stawa tey ná czoto /
Znia pogody winzuie Polsce wšedy w koto /
Porym Muzy śpiewáiac / pokoy przy niey wíoda /
Nymphy sie tańcem wíia z kóstowna swoboda.
Swa chce rzeka tey leia nadobne Uáiady /
Wstáia do niey vkladnie gorne Oredy.
Pokton nizki oddawa w nurcie bystrym Wíslá /
Mowiac / ze z zdroiem wšech dobr w szesćin wielka
Konstáncya Káustka zacná Arcyksiężná (przysłá.
Seyrka / y Koryntánska y Burgundzka Księżná /
Utech žyiemoiá Páni w Krolewskiej osobie /
Bogini panstw putnocnych / tu Polskiej ozdobie.
Juž ia mury witáia y ogromne básty /
Dolnie sie tey klániaia Zamki / wieže / z Míasty /
Zacność Domu przedniego swiátu obiawíiaia /
Strách poganom y trwože wznowic przez nie máia /
Gmin wšedy w nowey śácie glosm wdziecznym śpiewa /
Ze go inž nowym szesćciem wysoce odžiewa /
To / mowi / Juduh / Zester / ná Stolicy siedzie /
Cnocie / Polškim dowcipom tá korona bedžie.
A Rycerze boiowni sykówna Kora
Cześć iásna wyrzadzaiac / inž nam mienia złoto
Wolność tey džen z bogáci / inž wykorzysteniny
Tyranštwó po wšem swiecie z ludžmi bez božnymi.
Orzel biały swe Berlo y złota Korone
Utesie tey / á swe strzydla dáie pod obrone.
A Pálace Krolewskie / swoy sęczy / swa cześć znáiac /
W wzor wšech cnoc / mowia džen w glos žywy wolá /
Wmiej Lechu swe dary poznáwac / á dženki (iac.
Oday Bogu swa Lutnia / žec dal z hoyney reki

Lutnia

Mnoſtwo dobr; nieprzebraniſch; w ſzeſćciu wmię pływac/
On cie na coſ wietſzego chce inż zgoła wzywac.
Snać niebieſka winnica ty maſz ſerzyć iſnie/
Gdzie ſłońce ſwite podać / badz inż y gdzie gſnie.
Maſz nãnoſić y grobla wyſoka z pułnoey
Tey nie znioſa rãmionã Południowey mocy. (żyć/
Chćiey Poganom w zwycięztwach fortunnych ſtrách mno;
Chćiey im inż iãrzmã Bozkie na złe kãrki wiożyć.
Juſci za twym powodem y morze lodowe
Szerzy / z Bozka winnica łatoroſtki nowe. (żny/
Wſpomni dſiſ ſwe zwycięztwã / wznawia y Tryumf znã;
W ſzeſćciu znay wiel cudowny. A przy tym Akt zacny
Swo Lutnia wſytkomiãna ozdob Pãnu ſwemu
Wefela ſie we wſytkim odday weſotemu.
powſtañ Polſka ERATO zrownay ſobkie ſtrony
z Lutnia ſwego Phebuſã / dſiſ twoy wlubiony/
Dzieñ weſela / dzieñ pieſni / dzieñ ſeſesnych radoſci
przydyd na Gody do ſwego Pãna w pozcĩwoſci.

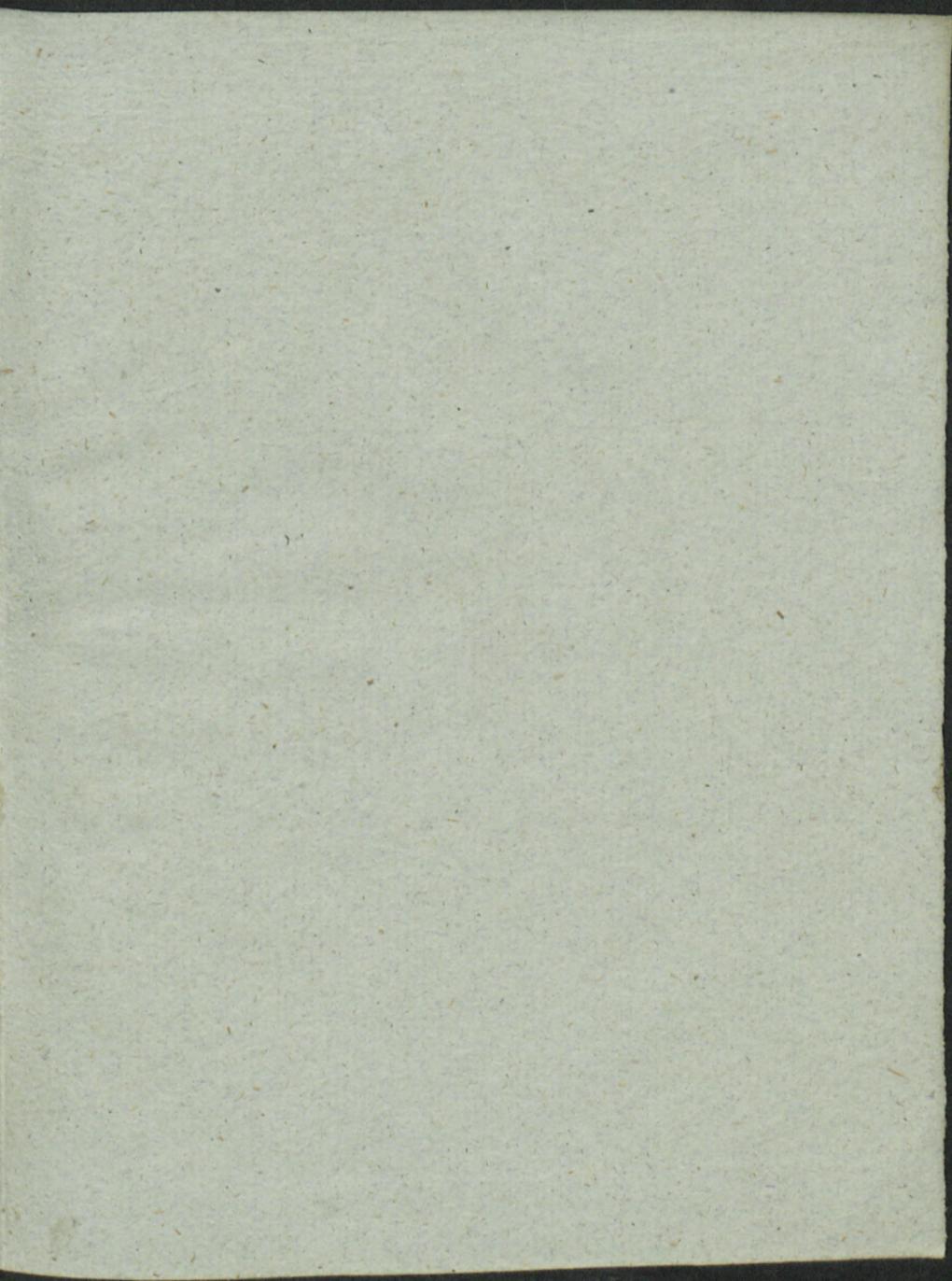
W KRAKOWIE,

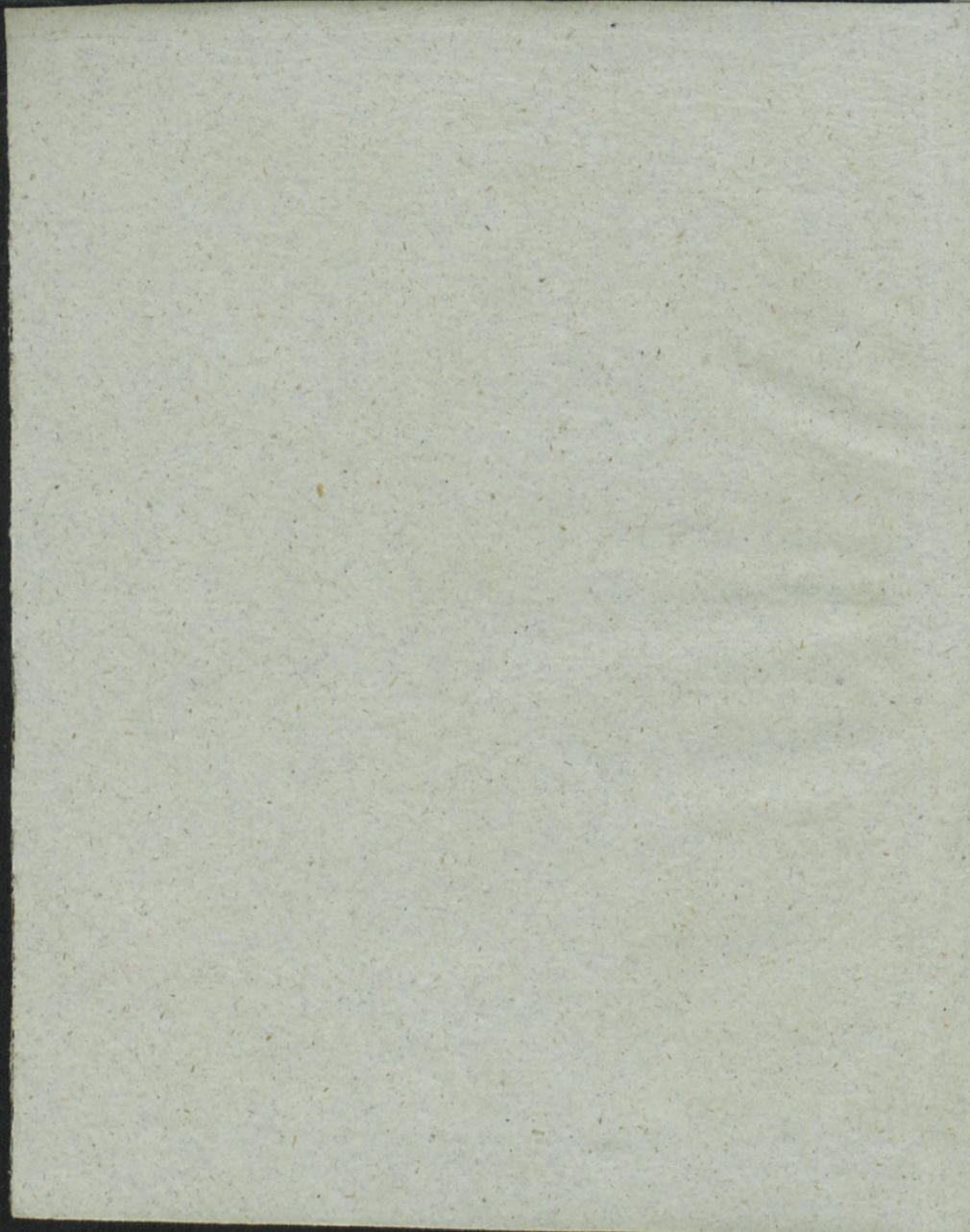
Roku pãńskiego 1605.

657
0

47

11. 7. 16

6357

0

